

เอสเธอร์

พระราชินีวิซที ไม่เชื่อฟังกษัตริย์

1 อยู่มาในรัชสมัยของอาหสุเออร์ส (อาหสุเออร์สผู้ทรงครอบครองตั้งแต่ประเทศอินเดียถึงประเทศเอธิโอเปีย เหนือหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑลนั้น) 2 ในสมัยที่ กษัตริย์อาหสุเออร์สประทับบนบัลลังก์แห่งราชอาณาจักรของพระองค์ในสุสาปราสาท 3 ในปีที่สามแห่งรัชกาลของพระองค์ พระองค์พระราชทานการเลี้ยงแก่เจ้านาย และบรรดาข้าราชการของพระองค์ นายทัพ นายกองทัพบกแห่งเปอร์เซียและมีเดีย และขุนนางกับผู้ว่าราชการการมณฑลเฝ้าอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ 4 ขณะที่พระองค์ทรงแสดงราชสมบัติแห่งราชอาณาจักรอันรุ่งเรืองของพระองค์ ทั้งความโอ้อำตระการอันรุ่งโรจน์ของพระองค์อยู่เป็นเวลาหลายวัน ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน 5 เมื่อวันเหล่านี้ผ่านพ้นไปแล้ว กษัตริย์ทรงจัดการเลี้ยงแก่บรรดาประชาชนผู้อยู่ในสุสาปราสาท ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย นานเจ็ดวันในลานอุทยานแห่งสำนักพระราชวังของกษัตริย์

6 มีผ้าม่านฝ้ายสีขาวและสีม่วง คล้ำมีสายป่านและเชือกขนแกะ สีม่วงคล่องท่วงเงินและเสาทินอ่อน ทั้งเตียงทองคำและเงินบนพื้นลาดปูนฝังหินแดง หินอ่อน มุกดา และหินอ่อนสีดำ 7 เครื่องดื่มก็ใส่ถ้วยทองคำส่งให้ (เป็นถ้วยหลากชนิด) และเหล้าองุ่นของราชสำนักมากมาย ตามพระทัยกว้างขวางของกษัตริย์ 8 การดื่มก็กระทำกันตามกฎหมายที่ไม่มีกบบังคับ เพราะกษัตริย์ทรงมีพระกระแสรับสั่งไปยังพนักงานทั้งปวงว่า ให้ทุกคนทำได้ตามใจปรารถนา 9 พระราชินีวิซทีก็พระราชทานการเลี้ยงแก่สตรีในราชสำนักซึ่งเป็นของกษัตริย์อาหสุเออร์สด้วย 10 ณ วันที่เจ็ดเมื่อพระทัยของกษัตริย์รื่นเริงด้วยเหล้าองุ่น พระองค์ทรงบัญชาเมहुมาน บิสธา ฮาร์โบนา บิกธาและอาบูกธา เศธาร์ และคารคาส ชั้นที่ทั้งเจ็ดผู้ปรนนิบัติต่อพระพักตร์กษัตริย์อาหสุเออร์ส 11 ให้ไปเชิญพระราชินีวิซทีสวมมงกุฎมาเฝ้ากษัตริย์ เพื่อจะให้ประชาชนและเจ้านายของพระองค์ได้ชมสง่าราศีโฉมของพระนาง เพราะพระนางงามนัก

(1) อสร 4:6; 6:14 (2) 2 ซมอ 7:1; 1 พกษ 1:46 (3) ปฐก 40:20 (4) สดต 76:1-4 (5) 2 พศต 7:8-9 (6) อพย 26:1, 31-32 (7) 1 พกษ 10:21 (8) ยรม 35:8; 51:7 (9) อสร 5:4, 8 (10) ปฐก 43:34; วนฉ 16:25 (11) สภษ 16:9; 23:29-33; มก 6:21

12 แต่พระราชินีวัชที่ทรงปฏิเสธ ไม่มาตามพระบัญชาของกษัตริย์ ที่รับสั่งไปกับขันที เมื่อเป็นเช่นนี้ กษัตริย์ทรงเดือดดาล และพระพิโรธของพระองค์ระอุอยู่ในพระอุระ

13 ฝ่ายกษัตริย์จึงตรัสกับคนที่มีปัญญาผู้ทราบกาลเทศะ (เพราะนี่เป็นวิธีดำเนินการของกษัตริย์ต่อบรรดาผู้ที่เจนจัดในกฎหมายและการพิพากษา

14 ผู้ที่ร้องพระองค์คือ คารเซนา เซธาร์ อัดมาธา ทารชิช เมเรส มูราเสนา และเมมคาน เจ้านายทั้งเจ็ดของเปอร์เซียและมีเดีย ผู้เคยเข้าเฝ้ากษัตริย์ และนั่งก่อนในราชอาณัติ)

15 ว่า "ตามกฎหมายจะต้องกระทำอะไรต่อพระราชินีวัชที่ เพราะว่าพระนางมิได้ปฏิบัติตามพระบัญชาของกษัตริย์อาหสุเออร์สซึ่งรับสั่งไปกับขันที"

16 เมมคานจึงทูลต่อพระפקตร์ กษัตริย์และเจ้านายทั้งปวงว่า "พระราชินีวัชที่ได้ทรงกระทำผิดมิใช่ต่อกษัตริย์เท่านั้น แต่ต่อเจ้านายทั้งปวงและประชาชนทั้งปวงผู้ อยู่ในมณฑลทั้งสิ้นของกษัตริย์อาหสุเออร์ส

17 เพราะสิ่งที่พระราชินีวัชกระทำนี้จะเป็นที่ทราบแก่สตรีทั้งปวง ทำให้เขามองดูสามีของ

เขาด้วยความประมาท เพราะเขาจะพูดว่า 'กษัตริย์อาหสุเออร์สมีพระบัญชาให้นำพระราชินีวัชที่ มาต่อพระפקตร์พระองค์ แต่พระนางไม่เสด็จมา'

18 ในวันนี้ที่เดียวเจ้านายผู้หญิงแห่งเปอร์เซียและมีเดียซึ่งได้ยินถึงสิ่งที่พระราชินีวัชกระทำนี้ ก็จะเล่าให้เจ้านายทั้งปวงของกษัตริย์รู้ทั่วกัน ทำให้มีความประมาทและความโกรธขึ้นเป็นอันมาก

19 ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอให้พระราชโองการจากพระองค์ และให้บันทึกไว้ในกฎหมายของคนเปอร์เซียและคนมีเดีย อย่างที่คิดค่าไม่ได้ว่า 'วัชที่จะเข้าเฝ้ากษัตริย์อาหสุเออร์สอีกไม่ได้' และขอกษัตริย์ประทานตำแหน่งราชินีให้แก่ผู้อื่นที่ดีกว่าพระนาง

20 ดังนั้นเมื่อกษัตริย์ทรงประกาศกฤษฎีกา ตลอดพระราชอาณัติของพระองค์ (อันกว้างใหญ่อย่างยิ่งนั้น) สตรีทั้งปวงจะต้องให้เกียรติสามีของตนไม่ว่าสูงหรือต่ำ"

21 คำทูลแนะนำนี้เป็นที่พอพระทัยกษัตริย์และเจ้านาย กษัตริย์จึงทรงกระทำตามที่เมมคานทูลเสนอ

22 พระองค์ทรงมีพระอักษรไป

(12) ปฐก 3:16; อฟ 5:22 (13) ยรม 10:7 (14) 2 พกษ 25:19 (15) อสธ 6:6

(16) กจ 18:14; 25:10 (17) 2 ซมอ 6:16; อฟ 5:33 (19) อสธ 1:21; 3:9; 8:5, 8

(20) พบญ 17:13; 21:21; อฟ 5:33 (21) อสธ 1:19; 2:4 (22) อสธ 3:12; 8:9

ทั่วราชอาณาจักรของกษัตริย์ ถึงทุกมณฑลตามอักษรของมณฑลนั้น และถึงทุกชาติตามภาษาของเขา ให้ชายทุกคนเป็นเจ้าของในเรือนของตน และให้ประกาศกฤษฎีกานี้ตามภาษาของแต่ละชนชาติ

**เอสเธอร์รับตำแหน่ง
เป็นพระราชินี**

2 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ เมื่อพระพิโรธของกษัตริย์อาหสุเอรัสสงบลง พระองค์ทรงระลึกถึงรัชที่และสิ่งที่พระนางทรงกระทำ และกฤษฎีกาที่พระองค์ทรงออกเรื่องพระนาง 2 ข้าราชการของกษัตริย์ผู้ปรนนิบัติพระองค์อยู่จึงทูลว่า "ขอทรงให้หาหญิงพรหมจารีสาวสวยมาถวายกษัตริย์ 3 และขอ กษัตริย์ทรงแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ทุกมณฑลแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ เพื่อให้คนเหล่านี้รวบรวมหญิงสาวพรหมจารีงดงามทั้งหลายมายังฮาเร็มในสุสานปราสาท ให้อยู่ในอารักขาของเสกียข้าราชการในพระราชสำนักของกษัตริย์ ผู้ดูแลสตรี และขอประทานเครื่องชำระล้างและประเทืองผิวสำหรับหญิงเหล่านั้น 4 และขอให้ หญิงสาวคนที่ กษัตริย์พอพระทัยได้เป็นพระ

ราชินีแทนรัชที่" ขอนี้พอพระทัย กษัตริย์ พระองค์จึงทรงกระทำตามนั้น

5 ยังมียิวคนหนึ่งในสุสานปราสาท ชื่อโมรเดคัย บุตรชายยาอีร์ ผู้เป็นบุตรชายซีเมอี ผู้เป็นบุตรชายคีช คนเบนยามิน

6 ผู้ถูกกวาดต้อนจากเยรูซาเล็ม ในหมู่เชลยที่ถูกกวาดต้อนไปพร้อมกับเยโคนิยาห์กษัตริย์ของยูดาห์ ผู้ซึ่งเนบูกัดเนซซาร์ กษัตริย์ของบาบิโลนได้กวาดต้อนไปนั้น

7 ท่านได้เลี้ยงดูฮาดาดซาห์ คือ เอสเธอร์ บุตรสาวของ ท่าน เพราะเธอไม่มีพ่อแม่ สาวคนนี้เป็นรูปร่างและน่าดู เมื่อบิดามารดาของเธอสิ้นชีวิตแล้ว โมรเดคัยก็รับเธอมาเลี้ยงเป็นบุตรสาว

8 ต่อมา เมื่อพระบัญชาของ กษัตริย์และกฤษฎีกาของพระองค์ประกาศออกไป และเมื่อเขารวบรวมหญิงสาวเป็นอันมาก เข้ามาในสุสานปราสาทให้อยู่ภายใต้อารักขาของเสกีย เอสเธอร์ก็ถูกนำเข้ามาไว้ในราชสำนักภายใต้อารักขาของเสกียผู้ดูแลสตรี

9 หญิงนั้นเป็นที่พอใจเขาและเธอก็เป็นที่โปรดปรานแก่เขา เขาจึงรับจัดหาเครื่องประเทืองผิว และส่วนของเธอให้เธอ พร้อมกับสาวใช้ที่คัดเลือกแล้ว

(1) อสธ 1:12-21; ดนล 6:14-18 (2) อสธ 1:10, 14; 6:14 (3) อสธ 1:1-2; 2:8, 12 (4) 2 ซมอ 13:4-6; 16:21-23 (5) 1 ซมอ 9:1; 2 ซมอ 16:5 (6) 2 พกษ 24:6, 14-15 (7) ปฐก 48:5; อสธ 1:11; 2:15 (8) อสธ 2:3 (9) ปฐก 39:21; 1 พกษ 8:50; อสร 7:6

เจ็ดคนจากราชสำนัก แล้วก็
 เลื่อนเธอและสาวใช้ของเธอขึ้น
 ไปยังสถานที่ที่ดีที่สุดในฮาเร็ม
 10 เอสเธอร์มิได้บอกให้ทราบ
 ถึงชาติและญาติของเธอ เพราะ
 โมรเดคัยกำชับเธอไม่ให้ใครรู้
 11 ทุก ๆ วันโมรเดคัยเดินมา
 หน้าลานของฮาเร็ม เพื่อฟังข่าว
 เอสเธอร์เป็นอย่างไร และมีอะ-
 ไรเกิดขึ้นแก่เธอ
 12 เมื่อถึงเวลาที่สาว ๆ ทุกคนจะ
 เข้าไปเฝ้ากษัตริย์อาหสุเอรัส
 หลังจากได้เตรียมตัวตามระ-
 เียบยของหญิงสิบสองเดือนแล้ว
 (และนี่ เป็นเวลาปกติสำหรับ
 ประเพณีผิว คือขโลมกายหญิง
 ด้วยน้ำมันกำยานหกเดือน และ
 หักเดือนด้วยเครื่องเทศและ
 น้ำมันประเพณีผิวผู้หญิง)
 13 เมื่อสาว ๆ ทุกคนจะเข้าไป
 เฝ้ากษัตริย์อย่างนี้ เธอจะต้อง
 การเอาอะไรจากฮาเร็มไปยังราช
 สำนัก ก็เอาไปได้
 14 เธอเข้าไปเฝ้าเวลาเย็น และ
 ในเวลาเช้าเธอก็กลับออกมาใน
 ฮาเร็มที่สองในอารักขาของชา-
 อัสกาสนันท์ของกษัตริย์ผู้ดูแล
 นางห้าม เธอไม่ได้เข้าไปเฝ้า
 กษัตริย์อีก นอกจากกษัตริย์จะ
 พอปะทะยในเธอ และทรงเรียก
 ชื่อเธอให้เข้าเฝ้า
 15 บัดนี้เมื่อถึงเวลาของเอสเธอร์

บุตรสาวของอาบิฮาลิล ลุงของ
 โมรเดคัยผู้ซึ่งรับเธอไว้เป็นบุตร
 สาว จะเข้าเฝ้ากษัตริย์ เธอมิได้
 ขอสิ่งใด นอกจากสิ่งที่เสกยข้า
 ราชสำนักของกษัตริย์ผู้ดูแลพวก
 สตรีแนะนำ ฝ่ายเอสเธอร์ได้รับ
 ความโปรดปรานในสายตาของ
 ทุกคนที่ได้พบเห็น

16 เมื่อเขาพาเอสเธอร์เข้าไป
 เฝ้ากษัตริย์อาหสุเอรัสในพระ
 ราชสำนัก ในเดือนสิบซึ่งเป็น
 เดือนเทเบทในปีที่เจ็ดแห่งรัช
 กาลของพระองค์

17 กษัตริย์ทรงรักเอสเธอร์ยิ่ง
 กว่าบรรดาหญิงทั้งปวงนั้น และ
 เธอได้รับพระกรุณาและความ
 โปรดปรานในสายพระเนตรของ
 พระองค์มากกว่าหญิงพรหมจารี
 ทั้งสิ้น พระองค์จึงทรงสวมพระ
 มงกุฎบนศีรษะของเธอ และทรง
 ตั้งเธอให้เป็นพระราชินีแทน
 วิชที

18 แล้วกษัตริย์พระราชทาน
 การเลี้ยงใหญ่แก่เจ้านายและข้า
 ราชการทั้งปวงของพระองค์
 เป็นการเลี้ยงของพระนางเอส-
 เธอร์ พระองค์ทรงอนุมัติให้งด
 ส่วยแก่มณฑลทั้งปวง และพระ
 ราชทานของกำนัล ด้วยพระทัย
 กว้างขวางของกษัตริย์

19 เมื่อเขารวบรวมหญิงพรหม-
 จารีมาครั้งที่สอง โมรเดคัยนั่ง

(10) อสธ 3:8; 4:13-14 (11) ปฐก 37:14; 1 ซมอ 17:18 (12) สภข 7:17; พขม 3:6
 (14) ปฐก 34:19; พบญ 21:14 (15) อสธ 2:7; พขม 6:9; 8:10 (16) อสธ 2:1, 3; 7:8
 (17) 1 ซมอ 2:8; อสธ 4:14 (18) ปฐก 29:22; วนฉ 14:10-17 (19) อสธ 2:3-4, 21

อยู่ที่ประตูของกษัตริย์
20 ฝ่ายพระนางเอสเธอร์นั้นมิ
ได้ทรงให้ใครทราบถึงพระญาติ
หรือชนชาติของพระนางดังที่
โมรเดคัยกำชับพระนางไว้
เพราะพระนางเอสเธอร์ทรงทำ
ตามคำสั่งของโมรเดคัย เช่น
เดียวกับเมื่อเขาเลี้ยงดูพระนาง
มา

โมรเดคัยช่วยชีวิตของกษัตริย์
21 ในครั้งนั้นเมื่อโมรเดคัยนั่ง
อยู่ที่ประตูของกษัตริย์ บิธาน
และเทเรซ ชั้นที่สองคนของ
กษัตริย์ ผู้เฝ้าธรณีประตู มี
ความโกรธและหาช่องที่จะประ-
ทุษร้ายกษัตริย์อาหสุเอรัส

22 เรื่องนี้รู้ถึงโมรเดคัยและ
ท่านก็ทูลพระราชินีเอสเธอร์
พระนางเอสเธอร์ กราบทูล
กษัตริย์ในนามของโมรเดคัย

23 เมื่อมีการสอบสวนเรื่องนี้ว่า
เป็นความจริงแล้ว กษัตริย์ก็ทรง
ให้แขวนสองคนนั้นเสียที่ต้นไม้
และบันทึกเรื่องไว้ในหนังสือ
พงศาวดารต่อ อพระพักตร์
กษัตริย์

**ฮามานวางแผนร้าย
ที่จะทำลายคนยิวทั้งปวง**
3 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้
กษัตริย์อาหสุเอรัสทรงเลื่อน
ยศฮามานบุตรชายฮัมเมดาธา
คนอากัก กษัตริย์ทรงเลื่อนท่าน

และทรงตั้งเก้าอี้ของท่านไว้
เหนือกว่าของเจ้านายทั้งปวงที่
อยู่กับพระองค์

2 บรรดาข้าราชการของกษัตริย์
ซึ่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์ก็กราบ
ลงแสดงความเคารพต่อฮามาน
เพราะกษัตริย์ทรงบัญชาให้
แสดงความเคารพต่อท่านเช่น
นั้น แต่โมรเดคัยมิได้กราบหรือ
แสดงความเคารพ

3 ข้าราชการของกษัตริย์ซึ่งอยู่ที่
ประตูของกษัตริย์จึงพูดกับโมร-
เดคัยว่า "ทำไมท่านละเมิดพระ
บัญชาของกษัตริย์"

4 อยู่มาเมื่อเขาทั้งหลายพูดกับ
ท่านวันแล้ววันเล่า และท่านไม่
ฟังเขา เขาก็ไปเรียนฮามานเพื่อ
จะดูว่าถ้อยคำของโมรเดคัยจะ
ชนะหรือไม่ เพราะท่านบอกเขา
ว่าท่านเป็นยิว

5 เมื่อฮามานเห็นว่าโมรเดคัยไม่
กราบลงหรือแสดงความเคารพ
ต่อท่าน ฮามานก็เดือดดาล

6 แต่ท่านเห็นว่าเป็นการเสีย
เกียรติที่จะจับกุมโมรเดคัยคน
เดียว เพราะมีคนเรียนท่านให้
ทราบถึงชนชาติของโมรเดคัย
ฮามานจึงหาช่องที่จะทำลายยิว
ทั้งหมด คือชนชาติของโมรเด-
คัยทั่วราชอาณาจักรของอาหสุ-
เอรัส

7 ในเดือนแรกซึ่งเป็นเดือนนิ-

(20) อสธ 2:10 (21) 2 ซมอ 4:5-6; 16:11 (22) ปญจ 10:20 (23) ปฐก 40:19, 22
(1) กตว 24:7; 1 ซมอ 15:8 (2) ปฐก 41:43 (3) อพย 1:17 (4) ปฐก 39:10; อสร 1:3
(5) ปฐก 4:5-6; อสธ 1:12; 3:2 (6) สดต 83:4; วว 12:12 (7) นทม 2:1; อสธ 1:3

สามปี ที่ลิบสองแห่งรัชกาล กษัตริย์อาหสุเอรัส เขาพากัน ทอดเปอร์ คือสลาก ต่อหน้า ฮามานเพื่อหาวัน และเพื่อหา เดือน ได้เดือนที่ลิบสอง คือเป็น เดือนอาดาร์

8 แล้วฮามานทูลกษัตริย์อาหสุเอรัสว่า "มีชนชาติหนึ่งกระจาย อยู่ทั่ว และแยกกันอยู่ท่ามกลาง ชนชาติทั้งหลายในมณฑลทั้งหลายแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ กฎหมายของเขาผิด กับกฎหมายของชนชาติอื่นทั้ง ลิ่น และพวกนี้ไม่รักษากฎหมาย ของกษัตริย์ การที่กษัตริย์ทรง ปล่อยเขาไว้นี้ ไม่บังเกิดประ โยชน์แก่พระองค์

9 ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอทรงออกกฤษฎีกาให้ทำลาย ล้างเขาเสียเถิด และข้าพระองค์ จะถวายเงินหนึ่งหมื่นตะลันต์ใส่ มือบรรดาผู้ที่ดูแลพระราชกิจ ของกษัตริย์ เพื่อเขาจะได้ใส่ ในพระคลังของกษัตริย์"

10 กษัตริย์จึงถอดพระอัมรงค์ ตราออกจากพระหัตถ์ของพระ องค์ มอบแก่ฮามานบุตรชาย ฮัมเมตาธา คนอากัก ศัตรูของ พวกยิว

11 และกษัตริย์ตรัสกับฮามาน ว่า "เรามอบเงินนั้นให้แก่ท่าน และมอบประชาชนแก่ท่านด้วย

เพื่อจะทำแก่เขาตามที่ท่านเห็น ดี"

12 แล้วทรงเรียกราชอาลักษณ์ เข้ามาในวันที่ลิบสามเดือนต้น ให้เขียนกฤษฎีกาตามที่ฮามาน บัญชาไว้ทุกประการ ส่งไปยัง สมุหเทศาภิบาลของกษัตริย์และ ของเจ้าเมืองมณฑลทั้งปวงและ ถึงเจ้านายแห่งชนชาติทั้งปวง ถึงทุกมณฑลเป็นอักษรของ มณฑลนั้น และถึงชนทุกชาติ เป็นภาษาของเขา เขียนในพระ นามของกษัตริย์อาหสุเอรัสและ ประทับตราด้วยพระอัมรงค์ ของกษัตริย์

13 ให้คนเดินข่าวจดหมายเหล่านี้ ไปถึงมณฑลของกษัตริย์ทั้งลิ่น สั่งให้ทำลาย สंहारและทำให้ ยิวทั้งปวงพินาศไป ทั้งหนุ่มและ แก่ เด็กและผู้หญิงในวันเดียวกัน คือวันที่ลิบสามเดือนที่ลิบ สองซึ่งเป็นเดือนอาดาร์ และให้ รีบเอาข่าวของของเขาไปหมด

14 ให้ออกสำเนาเอกสารนั้น เป็นกฤษฎีกาในทุกมณฑล นำ ไปป่าวร้องให้ชนชาติทั้งปวง พร้อมเพื่อวันนั้น

15 บรรดาคนเดินข่าวก็รีบไป ตามพระบัญชาของกษัตริย์ และ ออกกฤษฎีกานั้นในสุสาปราสาท กษัตริย์ก็ประทับที่มกับฮามาน ส่วนชาวนครสุสาพากันจูงง

(8) ลนต 26:33; พบญ 4:27; 30:3; 32:26; นทม 1:8 (9) ปฐก 23:16; มธ 18:24

(10) ปฐก 41:42; อสธ 7:6 (11) สดต 73:7; ยรม 26:14 (12) 1 พกษ 21:8; อสธ 8:9

(13) 2 พศต 30:6; อสธ 8:10, 14 (14) อสธ 8:13-14 (15) สภษ 1:16; 4:16; สขย 7:5

พวกยิวถือ
อดอาหาร

4 เมื่อโมรเดคัยทราบทุก
อย่างที่ได้กระทำไปแล้ว
โมรเดคัยก็นึกเสียของตน สวม
ผ้ากระสอบและใส่ซีเถ่า และ
ออกไปกลางนคร คร่ำครวญ
ด้วยเสียงดังอย่างขมขื่น
2 ท่านขึ้นไปอยู่ตรงหน้าประตู
ของกษัตริย์ เพราะไม่มีผู้ใด
ที่สวมผ้ากระสอบเข้าประตูของ
กษัตริย์ได้
3 และในทุกมณฑลที่พระบัญชา
ของกษัตริย์และกฤษฎีกาของ
พระองค์ไปถึง ก็มีการไว้ทุกข์
อย่างใหญ่หลวงท่ามกลางพวก
ยิว ด้วยการอดอาหาร ร้องไห้
และคร่ำครวญ และคนเป็นอัน
มากนอนในผ้ากระสอบและมีซี
เถ่า
4 เมื่อสาวใช้และขันทีของพระ
นางเอสเธอร์มาทูลพระนาง พระ
ราชินีก็เป็นทุกข์ในพระทัยยิ่งนัก
พระนางทรงส่งเสื้อผ้าไปให้แก่
โมรเดคัย เพื่อท่านจะได้ถอดผ้า
กระสอบของท่านออกเสีย แต่
ท่านไม่ยอมรับผ้านั้น
5 แล้วพระนางเอสเธอร์มีพระ
เสาวนีย์เรียกฮาธาคันทีคน
หนึ่งของกษัตริย์ ผู้ซึ่งพระองค์
ทรงแต่งตั้งให้ปรนนิบัติ พระ
นางตรัสสั่งให้ไปหาโมรเดคัย

เพื่อจะทรงทราบว่า เรื่องอะไร
และทำอย่างนั้นทำไม

6 ฮาธาคออกไปหาโมรเดคัยที่
ถนนในนคร ข้างหน้าประตูของ
กษัตริย์

7 โมรเดคัยก็เล่าเรื่องทั้งสิ้นที่
เกิดแก่ท่าน และจำนวนเงินถูก
ต้องที่ ฮามานสัญญาถวายแก่
พระคลังของกษัตริย์เพื่อการ
ทำลายพวกยิว

8 โมรเดคัยยังได้ให้สำเนาฤษ-
ฎีกาเขียนที่ ออกในสุสาสั่งให้
ทำลายเขาทั้งหลายเพื่อนำไป
แสดงแก่พระนางเอสเธอร์ อธิ-
บายเรื่องให้พระนาง และกำชับ
ให้พระนางเข้าเฝ้ากษัตริย์ เพื่อ
ทูลอ้อนวอนพระองค์ และวิง
วอนพระองค์เพื่อเห็นแก่ชนชาติ
ของพระนาง

9 ฮาธาคก็กลับไปทูลพระนาง
เอสเธอร์ถึงสิ่งที่โมรเดคัยได้
บอกไว้

10 แล้วพระนางเอสเธอร์ก็บอก
ฮาธาคให้ส่งข่าวไปให้โมรเดคัย
ว่า

11 "ข้าราชการของกษัตริย์ทั้ง
สิ้นและประชาชนในบรรดามณ-
ฑลของกษัตริย์ทราบอยู่ว่า ถ้า
ชายหรือหญิงคนใดเข้าเฝ้า
กษัตริย์ภายในพระลานชั้นใน
โดยมิได้ทรงเรียก ก็มีกฎหมาย
อยู่ข้อเดียวเหมือนกันหมด ให้

(1) 2 ซมอ 1:11; อสธ 3:8-13; โยบ 1:20 (3) 1 ซมอ 4:13-14; 11:4; อสธ 1:1; 3:12
(4) 1 ซมอ 8:15; 2 พกษ 9:32; อสธ 1:12 (5) อสธ 1:10, 12; รม 12:15; 1 คร 12:26
(7) อสธ 3:2-15 (8) อสธ 3:14-15; โยบ 9:15 (11) อสธ 5:1-2; 8:4; ดนล 2:9

ลงโทษถึงตาย เว้นเสียแต่ผู้ซึ่ง
กษัตริย์ยื่นธำมรงค์ทองคำ
ออกจับคนนั้นจึงจะมีชีวิตอยู่ได้
ส่วนฉันทกษัตริย์ก็ได้ตรัสเรียก
ให้เข้าเฝ้ามาสามสิบวันแล้ว”

12 เขาทั้งหลายก็มาบอกโมร-
เดคัยถึงสิ่งที่พระนางเอสเธอร์
ตรัสนั้น

13 โมรเดคัยจึงบอกเขาให้กลับ
ไปทูลตอบพระนางเอสเธอร์ว่า
”อย่าคิดว่าเธออยู่ในราชสำนัก
จะรอดพ้นได้ดีกว่าพวกยิวทั้ง
ปวง

14 เพราะถ้าเธอเงยบอยู่ในเวลา
นี้ ความช่วยเหลือและการช่วย
ให้พ้นจะมาถึงพวกยิวจากที่อื่น
แต่เธอและวงศ์วานบิดาของเธอ
จะพินาศ ที่จริงเธอมารับตำ-
แหน่งราชินีก็เพื่อยามวิฤตเช่น
นี้ก็ไม่ได้นะ ใครจะรู้”

15 แล้วเอสเธอร์ตรัสบอกเขาให้
ไปบอกโมรเดคัยว่า

16 ”ไปเถิด ให้รวบรวมพวกยิว
ทั้งสิ้นที่หาพบในสุสา และถือ
อดอาหารเพื่อฉัน อย่ารับประทาน
อย่าดื่มสามวันกลางคืน
หรือกลางวัน ฉันและสาวใช้ของ
ฉันจะอดอาหารอย่างท่านด้วย
แล้วฉันจะเข้าเฝ้ากษัตริย์แม้ว่า
เป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ถ้าฉัน
พินาศ ฉันก็พินาศ”

17 โมรเดคัยก็ไปกระทำทุก

อย่างตามที่พระนางเอสเธอร์รับ
สั่งแก่ท่าน

พระราชินีเอสเธอร์

กล่าวทูลธรรม์

ถึงกษัตริย์

5 อยู่มาในวันที่สามพระนาง
เอสเธอร์ทรงฉลองพระองค์
และประทับยืนที่ในลานชั้นใน
ของพระราชสำนัก ตรงข้ามกับ
ท้องพระโรงใหญ่ของกษัตริย์
กษัตริย์ประทับบนราชบัลลังก์
ภายในพระราชวัง ตรงข้ามทาง
เข้าพระราชวัง

2 เมื่อกษัตริย์ทอดพระเนตรเห็น
พระราชินีเอสเธอร์ประทับยืน
อยู่ในพระลาน พระนางก็เป็นที
โปรดปรานในสายพระเนตรของ
พระองค์ พระองค์จึงทรงยื่น
ธำมรงค์ทองคำซึ่งอยู่ในพระ
หัตถ์ของพระองค์แก่พระนาง
เอสเธอร์ พระนางเอสเธอร์ก็
เสด็จเข้ามาแตะยอดธำมรงค์
3 กษัตริย์ตรัสกับพระนางว่า
”พระราชินีเอสเธอร์ เรื่องอะไร
กัน พระนางต้องการสิ่งใด ก็จ
จะประทานให้แก่พระนางถึงครึ่ง
ราชอาณาจักรของเรา”

4 และพระนางเอสเธอร์ทูลว่า
”ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์
ขอกษัตริย์เสด็จมาพร้อม กับ
ฮามานในวันนี้ ถึงการเลี้ยงที่
หม่อมฉันเตรียมไว้เพื่อพระ

(13) สภข 24:10-12; มธ 16:24-25 (14) ปฐก 22:14; กตว 23:22-24; พชญ 32:26

(16) 2 พศต 20:3; อสธ 5:1 (1) อสธ 1:11; 4:16; 8:15 (2) ปฐก 32:28; นทม 1:11

(3) 1 พกษ 2:20; 1 พกษ 3:5 (4) ปฐก 27:25; 32:20; อสธ 5:8 (5) อสธ 6:14

องค์”

5 กษัตริย์จึงตรัสว่า “ให้ฮามาน
รับมา เพื่อท่านจะได้กระทำตาม
ที่พระนางเอสเธอร์ปรารภ”
กษัตริย์จึงเสด็จไปในการเลี้ยง
กับฮามานซึ่งพระนางเอสเธอร์
ได้ทรงเตรียมไว้

6 ขณะอยู่กับการเลี้ยงเหล้าองุ่น
กษัตริย์ตรัสกับเอสเธอร์ว่า “คำ
ร้องขอของพระนางว่ากระไร เรา
จะให้ แล้วคำทูลขอของพระนาง
ว่ากระไร แม้จะถึงครึ่งราชอา-
ณาจักรของเรา ก็จะสำเร็จ”

7 พระนางเอสเธอร์ทูลว่า “คำ
ร้องขอของหม่อมฉันและคำทูล
ขอของหม่อมฉัน คือ

8 ถ้าหม่อมฉันเป็นที่โปรดปราน
ในสายพระเนตรของกษัตริย์และ
เป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ที่จะ
ประทานตามคำร้องขอของ
หม่อมฉัน และให้คำทูลขอของ
หม่อมฉันสำเร็จนี้ ขอ กษัตริย์
เสด็จมาพร้อมกับฮามานในการ
เลี้ยงซึ่งหม่อมฉันจะเตรียมไว้
สำหรับเขาทั้งหลาย และพรุ่ง
นี้ หม่อมฉันจะกระทำตามที่
กษัตริย์ตรัสนั้น”

9 วันนั้นฮามานก็ออกไปด้วยใจ
ชื่นบานและยินดี แต่เมื่อฮา-
มานเห็นโมรเดคัยที่ ประตูของ
กษัตริย์ ไม่ยี่นขึ้นหรือตัวสั้น
อยู่ต่อหน้าท่าน ท่านก็เหือดตาล

ต่อโมรเดคัย

10 ถึงอย่างนั้นก็ดี ฮามานก็อด
กลั้นไว้ กลับไปบ้าน ไขให้คนไป
ตามบรรดาเพื่อนของตนและ
เศเรชภรรยาของตน

11 ฮามานพรรณนาถึงความโอ-
โถงแห่งความมั่งมีของท่าน จำ-
นวนบุตรของท่าน และเกียรติ-
ยศทั้งสิ้นซึ่งกษัตริย์พระราชทาน
แก่ท่าน และถึงเรื่องว่ากษัตริย์
ได้เลื่อนท่านขึ้นเหนือเจ้านาย
และข้าราชการของกษัตริย์อย่าง
ไร

12 แล้วฮามานเสริมว่า “แม้พระ
ราชินีเอสเธอร์ก็มีได้ทรงให้ผู้ใด
ไปกับกษัตริย์ในการเลี้ยงซึ่ง
พระนางทรงจัดขึ้นนอกจากตัว
ข้า และพรุ่งนี้พระนางทรงเชิญ
ข้ากับกษัตริย์อีก

13 แต่สิ่งเหล่านี้หาเป็นประ-
โยชน์แก่ข้าไม่ トラบใดที่ข้าเห็น
โมรเดคัยคนยิวนี้ั่งอยู่ที่ ประตู
ของกษัตริย์”

14 เศเรชภรรยาของท่าน และ
สหายทั้งสิ้นของท่านจึงพูดกับ
ท่านว่า “ขอทำตะแลงแกงสูงห้า
สิบศอก รุ่งเช้าก็ทูลกษัตริย์ให้
แขวนโมรเดคัยเสียที่นั่น แล้ว
ก็ไปกินเลี้ยงอย่างร่าเริงกับ
กษัตริย์” คำแนะนำนี้เป็นที่พอ
ใจฮามาน ท่านจึงสั่งให้ทำตะ-
แลงแกง

(6) อสธ 5:3; 7:2; 9:12 (8) อสธ 6:1; สกษ 16:9 (9) โยบ 20:5; อมส 6:12-13

(10) ปฐก 43:30-31; 45:1; 2 ซมอ 13:22 (11) ปฐก 31:1; อสธ 1:4; โยบ 31:24-25

(12) โยบ 8:12-13; 20:5-8 (13) 1 พกษ 21:4-6; โยบ 15:20 (14) 2 ซมอ 13:3-5

6 ฮามานต้องยกย่องโมรเดคัย
 คืนวันนั้นกษัตริย์บรรทมไม่หลับ และพระองค์ทรงบัญชาให้นำหนังสือบันทึกเหตุที่น่าจดจำคือพระราชพงศาวดารมา เขาก็อ่านถวายกษัตริย์
 2 พระองค์ทรงเห็นเขียนไว้ว่า โมรเดคัยได้ทูลเรื่องบิกธานา และเทเรชอย่างไร คือเรื่องชั้นที่สองคนของกษัตริย์ผู้เฝ้าธรณีประตู หาช่องจะปลงพระชนม์กษัตริย์อาหสุเอรัส
 3 กษัตริย์ตรัสว่า "ได้ให้เกียรติและยศอะไรแก่โมรเดคัยเพราะเรื่องนี้บ้าง" ข้าราชการของกษัตริย์ผู้ปรนนิบัติพระองค์ทูลว่า "ยังไม่ได้ให้สิ่งใดพะย่ะค่ะ"
 4 กษัตริย์ตรัสว่า "ใครอยู่ในลานบ้าน" ฝ่ายฮามานฟังเข้ามาถึงพระลานชั้นนอกแห่งราชสำนัก เพื่อจะทูลกษัตริย์เรื่องเอาโมรเดคัยแขวนเสียที่ตะแลงแกงซึ่งท่านได้เตรียมไว้สำหรับท่าน
 5 ข้าราชการของกษัตริย์จึงทูลพระองค์ว่า "ดูเถิด ฮามานกำลังยืนอยู่ในพระลานพะย่ะค่ะ" และกษัตริย์ตรัสว่า "ให้ท่านเข้ามา"
 6 ฮามานจึงเข้ามา กษัตริย์ตรัสกับท่านว่า "หากกษัตริย์มีพระประสงค์จะประทานเกียรติยศแก่บุคคลผู้ใดแล้ว กษัตริย์ควร

จะทำแก่เขาประการใด" และฮามานรำพึงในใจว่า "ผู้ใดเล่าที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศมากกว่าข้า"

7 แล้วฮามานจึงทูลกษัตริย์ว่า "เพื่อให้เกียรติแก่คนที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศนั้น"

8 ขอนำฉลองพระองค์ซึ่งกษัตริย์ทรง และม้าซึ่งกษัตริย์ทรง และมงกุฎซึ่งพระองค์ทรงสวมบนพระเศียร

9 ขอทรงมอบฉลองพระองค์และม้าในมือของเจ้านายผู้ใหญ่ซึ่งที่สุดคนหนึ่งของกษัตริย์ ขอให้แต่งตั้งคนที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศ และขอให้ชายนั้นขึ้นนั่งหลังม้าไปตามถนนของกรุง และป่าวร้องไปข้างหน้าเขาว่า "ผู้ที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศก็เป็นเช่นนั้นแหละ"

10 กษัตริย์จึงตรัสกับฮามานว่า "รีบเข้าเถอะ เอาเสื้อและม้าอย่างที่ท่านว่า แล้วให้เกียรติแก่โมรเดคัยคนยิวซึ่งนั่งที่ประตูของกษัตริย์ อย่าเว้นสิ่งใดที่ท่านกล่าวมานนเลย"

11 ฮามานจึงนำฉลองพระองค์กับม้าและตกแต่งโมรเดคัย และให้ท่านขึ้นม้าไปตามถนนในกรุง ป่าวร้องหน้าท่านว่า "ผู้ที่

(1) ปฐก 22:14; 1 ซมอ 23:26-27 (2) อสร 2:21 (3) วนจ 1:12-13; 1 ซมอ 17:25
 (4) ปญจ 9:10; อสร 4:11 (6) สดต 35:27; อสย 42:1 (8) 1 ซมอ 18:4; 1 พกษ 1:33
 (9) ปฐก 41:43; 1 พกษ 1:33-34 (10) 2 พกษ 10:10; ดนล 4:37 (11) อสร 6:13

กษัตริย์พอพระทัยจะประทาน
เกียรติยศก็เป็นเช่นนี้แหละ”

12 แล้วโมรเดคัยก็กลับมายัง
ประตูของกษัตริย์ แต่ฮามานรีบ
กลับไปบ้านของท่าน คลุ่มศีรษะ
และคร่ำครวญ

13 และฮามานเล่าทุกสิ่งที่อยู่
แก่ท่านให้เศเรทรรยาของท่าน
และสหายทั้งหลายของท่านฟัง
คนฉลาดของท่านและเศเร
ทรรยาของท่านจึงว่า “ถ้าท่าน
เริ่มล้มลงต่อหน้าโมรเดคัยซึ่ง
เป็นเชื้อสายของยิว ท่านจะไม่
ชนะเขา แต่จะล้มลงต่อหน้าเขา
แน่”

14 ขณะเมื่อเขาทั้งหลายกำลัง
พูดกับท่านอยู่ ชั้นที่ของกษัตริย์
ก็มาถึงรีบนำฮามานไปยังการ
เลี้ยงซึ่งพระนางเอสเธอร์ทรงจัด
นั้น

การเลี้ยงของ

พระราชินีเอสเธอร์

7 กษัตริย์จึงเสด็จกับฮามาน
ไปในการเลี้ยงกับพระราชินี
เอสเธอร์

2 ในวันที่สองเมื่ออยู่ที่การเลี้ยง
เหล้าองุ่นกษัตริย์ตรัสกับเอส-
เธอร์อีกว่า “พระราชินีเอสเธอร์
คำร้องขอของพระนางคืออะไร
และคำทูลขอของพระนางคือ
อะไร เราจะประทานให้ แม้ถึง
ครึ่งราชอาณาจักรของเรา ก็

สำเร็จ”

3 พระราชินีเอสเธอร์ทูลตอบว่า
“โอ ข้าแต่กษัตริย์ ถ้าหม่อมฉัน
เป็นที่โปรดปรานในสายพระ
เนตรของพระองค์ และถ้าเป็นที่
พอพระทัยกษัตริย์ ขอพระราช
ทานชีวิตของหม่อมฉันให้แก่
หม่อมฉันตามคำร้องขอของ
หม่อมฉัน และชีวิตของชนชาติ
ของหม่อมฉันตามคำทูลขอของ
หม่อมฉัน

4 เพราะพวกเราถูกขาย ทั้ง
หม่อมฉันและชนชาติของหม่อม
ฉันให้ถูกทำลาย ให้ถูกสังหาร
และให้ถูกล้างผลาญ แต่ถ้าพวก
เราถูกขายเพียงให้เป็นทาสชาย
และหญิง หม่อมฉันก็จะอดกลั้น
สงบไว้ เพราะความทุกข์ยากของ
เราจะเปรียบกับผลเสียหายของ
กษัตริย์นั้นก็ได้”

5 กษัตริย์อาหสุเอรัสจึงตรัสกับ
พระราชินีเอสเธอร์ว่า “ผู้นั้นคือ
ใคร อยู่ที่ไหน จึงบังอาจคิดการ
กระทำเช่นนั้น”

6 และพระนางเอสเธอร์ทูลว่า
“คู่อริและศัตรูคือฮามานคนโหด
ร้ายผู้นี้เพคะ” ฮามานก็กลัวอยู่
ต่อพระพักตร์กษัตริย์และพระ
ราชินี

ฮามานถูกแขวนคอให้ตาย

7 กษัตริย์ทรงลุกขึ้นจากการ
เลี้ยงเหล้าองุ่นด้วยทรงพระพิ-

(12) 1 ซมอ 3:15 (13) ปฐก 41:8; 1 ซมอ 28:19 (14) พบญ 32:35 (1) อสธ 3:15

(2) อสธ 5:6; ยน 16:24 (3) 1 พกษ 20:31; 2 พกษ 1:13 (4) พบญ 28:68

(5) ปฐก 27:33; โยบ 9:24 (6) 1 ซมอ 24:13; สดต 27:2 (7) อสธ 1:12; สภษ 14:19

โรธ และเสด็จเข้าไปในราชอุทยาน แต่ฮามานยังอยู่เพื่อทูลขอชีวิตจากพระราชินี เอสเธอร์ เพราะท่านเห็นว่ากษัตริย์ทรงมุ่งร้ายต่อท่านแล้ว

8 เมื่อกษัตริย์เสด็จกลับจากราชอุทยานมายังที่ซึ่งมีการเลี้ยงเหล้าองุ่น ฝ่ายฮามานยังกราบอยู่ที่พระแท่นซึ่งพระนางเอสเธอร์ประทับอยู่นั้น กษัตริย์ตรัสว่า "เขายังจะข่มขืนพระราชินีต่อหน้าต่อตาเราในบ้านของเราหรือ" พอพระวาทะหลุดจากพระโอษฐ์กษัตริย์เขาก็มาคลุมหน้าฮามาน

9 ฮาร์โบนาซันที่คนหนึ่งทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า "ดูเถิดตะแลงแกงซึ่งฮามานเตรียมไว้สำหรับโมรเดคัย ซึ่งรายงานช่วยพระชนม์กษัตริย์ ก็ยังตั้งอยู่ที่บ้านของฮามาน สูงห้าสิบศอกพะยะคะ" กษัตริย์ตรัสว่า "แขวนมันบนนั้นแหละ"

10 เขาก็แขวนฮามานบนตะแลงแกงซึ่งท่านได้เตรียมไว้สำหรับโมรเดคัย แล้วพระพิโรธของกษัตริย์ก็สงบลง

พวกยิวรับอนุญาต

8 แก่แค้นศัตรูทั้งหลายของเขา ในวันที่นั้นกษัตริย์อาหสุเอรัส พระราชทานวงศํวานของฮามานศัตรูของพวกยิวแก่พระ

ราชินีเอสเธอร์ โมรเดคัยก็เข้าเฝ้ากษัตริย์ เพราะพระนางเอสเธอร์ได้ทูลว่าท่านเป็นอะไรกับพระนาง

2 กษัตริย์จึงถอดพระธำมรงค์ตรา ซึ่งพระองค์ทรงเอามาจากฮามาน พระราชทานให้โมรเดคัย พระนางเอสเธอร์ก็ทรงตั้งโมรเดคัยเป็นใหญ่เหนือวงศํวานของฮามาน

3 แล้วพระนางเอสเธอร์ก็ราบทูลกษัตริย์อีก พระนางกราบบลงที่พระบาทของพระองค์และวิงวอนพระองค์ด้วยน้ำพระเนตรขอให้แผนการร้ายของฮามานคนอากัก และการปองร้ายซึ่งท่านได้คิดขึ้นต่อพวกยิวนั้นพ้นไปเสีย

4 กษัตริย์จึงทรงยื่นธารพระกรทองคำแก่พระนางเอสเธอร์ พระนางเอสเธอร์ก็ทรงลุกขึ้นประทับยืนเฝ้ากษัตริย์

5 พระนางทูลว่า "ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ และถ้าหม่อมฉันเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ ถ้าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์กษัตริย์ และหม่อมฉันเป็นที่พอพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงให้มีพระอักษรรับสั่งให้กลับความในจดหมายซึ่งฮามาน คนอากัก บุตรชายฮัม-

(8) อสธ 6:12; โยบ 9:24; อสย 22:17 (9) 2 พกษ 9:32; อสธ 1:10; 6:14; โยบ 27:20 (10) วนฉ 15:7; อสค 5:13 (1) โยบ 27:16-17; สดต 39:6 (2) ปฐก 41:42; อสธ 3:10 (3) 1 ซมอ 25:24; 2 พกษ 4:27 (4) อสธ 4:11; 5:2 (5) อพย 33:13; 1 ซมอ 20:29

เมตาธาได้คิดขึ้น และเขียนเพื่อทำลายพวกยิวที่อยู่ในมณฑลทั้งสิ้นของกษัตริย์

6 เพราะหม่อมฉันจะอดทนดูภัยพิบัติมาถึงชาติของหม่อมฉันอย่างไรได้ หม่อมฉันจะทนดูการทำลายญาติ พี่ น้องของหม่อมฉันอย่างไรได้”

7 กษัตริย์อาหสุเอรัสจึงตรัสกับพระราชินีเอสเธอร์และแกโมรเดคัยคนยิวว่า “ดูเถิด เรามอบวงศ์วานของฮามานแก่พระนางเอสเธอร์แล้ว และเขาก็แขวนมันบนตะแลงแกง เพราะมันจะทำอันตรายแก่พวกยิว

8 ท่านจะเขียนตามที่ท่านพอใจเกี่ยวกับเรื่องยิวในนามของกษัตริย์ และประทับตราด้วยพระอัมรงค์ เพราะว่ากฤษฎีกาที่เขียนในนามของกษัตริย์และประทับตราด้วยพระอัมรงค์จะเปลี่ยนกลับไม่ได้”

9 แล้วพระองค์ทรงเรียกราชอาลักษณ์เข้ามาในเวลานั้นในเดือนที่สามซึ่งเป็นเดือนสิวัน ณ วันที่ยี่สิบสาม และให้เขียนกฤษฎีกาตามที่โมรเดคัยบัญชาทุกอย่างเกี่ยวกับพวกยิว ถึงบรรดาสมุหเทศาภิบาล และผู้ว่าราชการ และเจ้าหน้าที่ของมณฑลตั้งแต่อินเดียถึงเอธิโอเปีย ร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑล ไปถึงทุกมณฑล

เป็นอักขระของมณฑลนั้น และถึงชนทุกชาติเป็นภาษาของเขา และถึงพวกยิวเป็นอักขระและในภาษาของเขา

10 และท่านเขียนในพระนามของกษัตริย์อาหสุเอรัสและประทับตราพระอัมรงค์ของกษัตริย์ และส่งจดหมายนั้นไปทางผู้เดินข่าวขึ้นม้าเร็ว และผู้ขี่ล่อ อูฐและม้าอาชาไนยหนุ่ม

11 ตามจดหมายเหล่านั้นกษัตริย์ทรงอนุญาตให้พวกยิวผู้อยู่ในทุกเมืองชุมนุมกันและป้องกันชีวิตของตน ให้ทำลาย ให้สังหารและให้ล้างผลาญกำลังพลใดๆของประชาชนหรือมณฑลใดๆซึ่งจะมาทำร้าย ทั้งเด็กและผู้หญิง และปล้นเอาข้าวของของเขา

12 ในวันเดียวตลอดทั่วทุกมณฑลของกษัตริย์อาหสุเอรัส คือวันที่สิบสาม เดือนที่สิบสอง ซึ่งเป็นเดือนอาดาร์

13 สำเนาของหนังสือที่เขียนนั้นจะต้องเป็นกฤษฎีกาในทุกมณฑล และออกโดยการป่าวร้องแก่ชนชาติทั้งปวง พวกยิวจะต้องพร้อมกันในวันนั้นแก้แค้นศัตรูของตน

14 คนเดินข่าวซึ่งขี่ล่อกับอูฐจึงรีบเร่งขับไปตามพระบัญชาของกษัตริย์ และกฤษฎีกานั้นออก

(6) ปฐก 44:34; ยรม 4:19 (7) อสธ 8:1; สภข 13:22 (8) 1 พกษ 21:8; อสธ 3:12 (9) อสธ 1:1, 22; 3:12-13 (10) 1 พกษ 21:8; ปญจ 8:4 (11) อสธ 9:2; สดต 37:14 (12) อพย 15:9-10; วนฉ 1:6-7 (13) วนฉ 16:28; สดต 37:14-15 (14) 1 ซมอ 21:8

ในสุสาปราสาท

15 เมื่อโมรเดคัยออกไปพันพระ
พักตร์กษัตริย์ สวมฉลองพระ
องค์สีฟ้าและสีขาวย พร้อมกับ
มงกุฎทองคำใหญ่และเสื้อคลุม
ผ้าปานเนื้อละเอียดสีม่วง ฝ่าย
ชาวนครสุสาภิโห้ร้องเปรมปรีดี

16 พวกยิวมีความผ่องใส ความ
ยินดี ชื่นบานและเกียรติ

17 ทุกมณฑลทุกเมือง ไม่ว่าที่
ใดที่พระบัญชาของกษัตริย์และ
กฤษฎีกาของพระองค์มาถึง ก็มี
ความยินดี และความชื่นบาน
ท่ามกลางพวกยิว มีการเลี้ยง
และวันรื่นเริง คนเป็นอันมากมา
จากชนชาติของประเทศก็ประ-
กาศตัวเป็นพวกยิว เพราะความ
กลัวพวกยิวมาครอบงำเขา

พวกยิวป้องกันตนเองได้

9 ในเดือนที่สิบสองซึ่งเป็น
เดือนอาดาร์ วันที่สิบสาม
เดือนนั้น เมื่อจะปฏิบัติตามพระ
บัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกา
ในวันนั้นเองที่ศัตรูของพวกยิว
หวังจะเป็นใหญ่เหนือพวกยิว
(แต่ซึ่งถูกเปลี่ยนไป เป็นวันที่
พวกยิวได้ความเป็นใหญ่เหนือ
พวกที่เกลียดชังเขา)

2 พวกยิวก็ชุมนุมกันในบรรดา
หัวเมืองตลอดทั่วทุกมณฑล
ของกษัตริย์อาหสุเอรัส เพื่อจะ
จับพวกที่หาช่องทำร้ายเขา ไม่มี

ผู้ใดต่อต้านพวกเขาได้ เพราะ
ความกลัวเขาครอบงำเหนือชน
ชาติทั้งปวง

3 บรรดาเจ้านายทั้งปวงของ
มณฑล และสมุหเทศาภิบาลและ
ผู้ว่าราชการเมือง และเจ้าหน้าที่
ราชการก็ช่วยพวกยิวด้วย เพราะ
ความกลัวโมรเดคัยครอบงำเขา

4 เหตุว่าโมรเดคัยเป็นใหญ่อยู่
ในราชสำนักของกษัตริย์ และชื่อ
เสียงของท่านเลื่องลือไปทั่วทุก
มณฑล เพราะชายที่ชื่อโมรเดคัย
นั้นมีอำนาจมากยิ่งขึ้นทุกที่

5 พวกยิวจึงโจมตีศัตรูทั้งหมด
ของตนด้วยฟันดาบ สังหาร
และทำลายเขา และทำแก่ผู้ที่
เกลียดชังเขาตามใจชอบ

6 ในสุสาปราสาทพวกยิวได้สัง-
หารและทำลายล้างเสียห้าร้อย
คน

7 ได้สังหารปารชันดาธา และ
ดาลโฟน และอัสปธา

8 และไปราธา และอาดัลยา และ
อารีดาธา

9 และปารมัชทา และอารีสัย
และอารีตัย และไวซาธา

10 คือเขาสังหารบุตรชายทั้งสิบ
ของฮามาน บุตรชายฮัมเมดาธา
ศัตรูของพวกยิว แต่เขามิได้
ปล้นข้าวของ

11 ในวันนั้นจำนวนคนที่ถูกฆ่า
ในสุสาปราสาทก็ถูกนำมาราย

(15) ปฐก 41:42 (16) อสธ 4:1-3, 16 (17) 1 ซมอ 25:8 (1) พบญ 32:36

(2) พบญ 2:30; ยชา 11:20 (3) อสธ 3:12; 8:9, 36 (4) ยชา 6:27; 1 ซมอ 2:30

(5) สดต 18:34-40, 47-48 (6) อสธ 3:15 (10) อพย 20:5; อสธ 5:11; โยบ 18:18

งานต่อเบื้องพระพักตร์กษัตริย์ 12 กษัตริย์จึงตรัสกับพระราชินี เอสเธอร์ว่า "พวกยิวได้สังหาร และทำลายล้างเสียห้ำร่อยคนใน สุสาปราสาท รวมทั้งบุตรชายทั้ง ลิบคนของฮามานด้วย แล้วเขา ได้ทำอะไรกันบ้างในมณฑลที่ เหลืออยู่ของกษัตริย์นั้น บัดนี้ คำร้องของพระนางคืออะไร เรา จะประทานให้ คำทูลขอของพระ นางมีอะไรอีกต่อไปอีกบ้าง เรา ก็จะทำตามนั้น"

13 พระนางเอสเธอร์ทูลว่า "ถ้า เป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอให้ พวกยิวที่อยู่ในสุสาได้กระทำ ตามกฤษฎีกาของวันนี้ ในวัน พรุ่งนี้อีก และขอให้แขวนบุตร ชายทั้งสิบของฮามานบนตะ แลงแกง"

14 กษัตริย์ได้ทรงบัญชาให้ กระทำเช่นนั้น มีกฤษฎีกาออก ในสุสา และบุตรชายทั้งสิบ คนของฮามานก็ถูกแขวน

15 พวกยิวที่อยู่ในสุสาชุมนุม กันในวันที่สิบสี่เดือนอาดาร์ด้วย และได้สังหารสามร้อยคนใน สุสา แต่เขามิได้รับข่าวของ

16 ฝ่ายพวกยิวอื่น ๆ ซึ่งอยู่ใน มณฑลของกษัตริย์ก็ชุมนุมกัน ป้องกันชีวิต และพันธันตร์ของ เขา เขาสังหารผู้ที่เกลียดชังเขา เสียเจ็ดหมื่นห้าพันคน แต่เขา

มิได้รับข่าวของ

17 เหตุนี้เกิดขึ้นในวันที่สิบสาม เดือนอาดาร์ และในวันที่สิบสี่ เขาหยุดพัก และกระทำวันนั้น ให้เป็นวันกินเลี้ยงและยินดี

18 แต่พวกยิวที่อยู่ในสุสาชุมนุม กันในวันที่สิบสามและวันที่สิบ สี่ และหยุดพักในวันที่สิบห้า ทำให้วันนั้นเป็นวันกินเลี้ยงและ ยินดี

19 เพราะฉะนั้นพวกยิวในชน บท ที่อยู่ตามหัวเมืองที่ไม่มี กำแพง ถือวันที่สิบสี่ของเดือน อาดาร์เป็นวันแห่งความยินดี และกินเลี้ยง และถือเป็นวัน รื่นเริง และเป็นวันที่เขาส่งของ ขวัญไปให้กันและกัน

เทศกาลเปอริรมเริ่มต้น

20 และโมรเดคัยบันทึกเรื่องนี้ และส่งจดหมายไปยังพวกยิวทั้ง ปวงผู้อยู่ในมณฑลทั้งปวงของ กษัตริย์อาหสุเอรัส ทั้งใกล้และ ไกล

21 ชักชวนเขาให้ถือวันที่สิบสี่ เดือนอาดาร์ และวันที่สิบห้า เดือนเดียวกันทุก ๆ ปี

22 เป็นวันที่พวกยิวพ้นจากศัตรู ของเขา และเป็นเดือนที่เปลี่ยน ความโศกเศร้าเป็นความยินดี และการคร่ำครวญเป็นวันรื่นเริง ให้แก่เขา และให้เขาถือเป็นวัน กินเลี้ยงและวันยินดี เป็นวันที่

(12) อสธ 5:6; 7:2 (13) พบญ 21:23; 2 ซมอ 21:6, 9; อสธ 8:11; กท 3:13

(15) อสธ 9:2, 13; สดต 118:7-12 (16) ลนต 26:7-8; อสธ 8:11 (18) อสธ 9:1, 11

(19) พบญ 16:11, 14; นหม 8:10-12 (20) อพย 17:14 (22) อพย 13:3-8

ส่งของขวัญแก่กันและกัน และให้ของขวัญแก่คนจน

23 พวกยิวจึงตกลงกระทำตามที่เขาตั้งต้นแล้ว และตามที่โมรเดคัยเขียนไปถึงเขา

24 เพราะฮามานบุตรชายฮัมเมธาธา คนอากัก ศัตรูของพวกยิวทั้งปวง ได้ปองร้ายต่อพวกยิวเพื่อทำลายเขา ได้ทอดเปอร์ คือสลาก เพื่อล้างผลาญและทำลายเขา

25 แต่เมื่อพระนางเอสเธอร์เข้าเฝ้ากษัตริย์ พระองค์ทรงบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษรให้แผนการมุ่งร้ายของท่าน ซึ่งท่านได้คิดต่อพวกยิวนั้น กลับตกลงบนศีรษะของท่านเอง และให้ตัวท่านกับบุตรชายของท่านถูกแขวนบนตะแลงแกง

26 เพราะฉะนั้นเขาจึงเรียกวันเหล่านี้ว่า เปอร์ริม ตามคำเปอร์ดั้งนั้น เพราะทุกอย่างที่เขียนไว้ในจดหมายนี้ และเพราะสิ่งที่พวกยิวต้องเผชิญในเรื่องนี้ และสิ่งที่อุบัติแก่เขา

27 พวกยิวก็กำหนดและรับว่าตัวเขาเอง เชื้อสายของเขา และบรรดาผู้ที่เข้าจารีตยิวจะถือสองวันนี้ดังที่เขียนไว้ และตามเวลาที่กำหนดไว้ทุกปีมิได้ขาด

28 และว่าจะจดจำวันเหล่านี้และถือตลอดทุกชั่วอายุ ทุก

ครอบครัว มณฑลและเมือง วันเทศกาลเปอร์ริมนี้จะไม่เลิกถือในท่ามกลางพวกยิว หรือการระลึกถึงวันเหล่านี้จะไม่สิ้นลงในเชื้อสายของเขาเลย

29 แล้วพระราชินีเอสเธอร์ ธิดาของอาปีฮาอิล กับโมรเดคัยคนยิว ก็เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรรับรองจดหมายฉบับที่สองนี้ เรื่องเทศกาลเปอร์ริม

30 ให้ส่งจดหมายไปถึงยิวทั้งปวงในหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑลในราชอาณาจักรของอาหสุเอรัส เป็นคำที่แท้จริงให้อยู่เย็นเป็นสุข

31 และให้ถือวันเทศกาลเปอร์ริมเหล่านี้ ตามกำหนดฤดูกาลดังที่โมรเดคัยคนยิวและพระราชินีเอสเธอร์มีพระเสาวนีย์สั่งพวกยิว และตามที่เขาตั้งไว้สำหรับตนเองและสำหรับเชื้อสายของเขาเกี่ยวกับการอดอาหารและการร้องทุกข์ของเขา

32 พระบัญชาของพระนางเอสเธอร์ ตั้งระเบียบการเทศกาลเปอร์ริมไว้และมีบันทึกไว้ในหนังสือ

โมรเดคัยได้รับ

ตำแหน่งรองกษัตริย์

10 กษัตริย์อาหสุเอรัสมีรับสั่งให้เก็บบรรณาการทั่วราชอาณาจักรและตามเกาะ

(24) อสธ 3:5-13 (25) อสธ 7:5-8:14 (26) กตว 16:40 (27) พบญ 5:3; 29:14-15

(28) อพย 12:17; 13:8-9 (29) อสธ 3:15; 9:20 (30) อสธ 1:1; 8:9; อสย 39:8

(31) อสธ 4:3, 16; 9:27 (1) ปฐก 10:5; อสธ 1:1; 8:9

ต่างๆแห่งทะเล
2 พระราชกิจอันก่อปรด้วยพระ
ราชอำนาจและอำนาจ กับ
เรื่องราวละเอียดของยศศักดิ์อัน
สูงของโมรเดคัย ซึ่งกษัตริย์ทรง
เลื่อนท่านขึ้น มิได้บันทึกไว้ใน
หนังสือพงศาวดารของกษัตริย์
แห่งมีเดียและเปอร์เซียหรือ

3 เพราะโมรเดคัยคนยิวมีตำแหน่งรองกษัตริย์อาหสุเอรัส และท่านเป็นใหญ่ท่ามกลางพวกยิว และเป็นที่ชอบพอของมวลญาติพี่น้องของท่าน เพราะท่านแสวงหาความมั่งคั่งให้ชนชาติของท่าน และพูดให้เกิดสันติสุขแก่เชื้อสายทั้งปวงของท่าน

(2) 1 พกษ 11:41; 22:39

(3) ปฐก 41:44; 1 ซมอ 23:17; 2 พศต 28:7; ดนล 5:16, 29; รม 14:18